ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

27 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1961
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΣΤ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5008

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟ ΑΝΕΝΔΟΤΟΝ "ΟΧΙ,,

Τιμᾶ τὸ Ἔθνος τὴν ἐπέτειον τοῦ διασημοτέρου γεγονότος τῆς νεωτέρας ἱστορίας του. Ἀλλὰ ἐφέτος χωρὶς μεγαλοπρεπῆ πανηγυρισμόν; Χωρὶς παρατάξεις καὶ παρέλασιν; Τυπικῶς, ναί. Οὐσιαστικῶς ὅμως οὐδέποτε ἡ ἑορτὴ ἦτο ἐπισημοτέρα. Διότι τελεῖται τώρα εἰς τὴν ψυχήν. Τελεῖται εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἐπαναλάβουν τὸ «ΟΧΙ» καὶ πάλιν εἰς ὅ,τι ἀποτελεῖ ἐχθρὸν κατὰ τῆς Πατρίδος. Εἰς ὅ,τι ἀποτελεῖ ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς Ἐλευθερίας. Εἰς ὅ,τι ἀποτελεῖ ποδοπάτησιν τῶν ἰδεωδῶν της.

Ἐξωτερικὴ εἶναι καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ἀπειλή. Μόνον ὅτι εἰς τὴν ἐπίθεσίν της ἀκολουθεῖ στρατηγικὴν διάφορον. Ὁ φασισμὸς ἠξίωσε ἄμεσον παράδοσιν. Ἔμμεσον τὴν ζητεῖ ὁ κομμουνισμός. Τὴν ἐπιδιώκει διὰ τῶν ἐγκαθέτων του. Διὰ τῶν θορυβούντων ὑπαλλήλων του. Διὰ τῶν ἀποσυνθετικῶν, τῶν διαβρωτικῶν, τῶν καταλυτικῶν συνθημάτων. Τὸ ΠΑΜΕ εἶναι ὁ πρεσβευτής του. Καὶ ζητεῖ ψῆφον. Δηλαδὴ συγκατάθεσιν ὑποταγῆς. Ἔγκρισιν ἐθνικῆς αὐτοκτονίας. Ἀποδοχὴν ἀνασκολοπισμοῦ. Ἡ φανατική, συνεπῶς, καὶ ὀγκώδης ἀποδοκιμασία του ἀπὸ τὸν αὐριανὸν ἐκλογικὸν σύλλογον, ἀποτελεῖ τὸ ἀνένδοτον καὶ ὑπερήφανον «ΟΧΙ» τῶν Ἑλλήνων. Τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται πάντα μὲ ἄτρομον σθένος καὶ μὲ ἀκεραίαν αἴσθησιν χρέους δι' ὅ,τι συνιστᾶ δικαίωμα ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, ἀσφαλείας καὶ αἴγλης. Ἀγωνίζονται διὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν τιμήν.

Ἡ εὐθύνη των ὅμως δὲν ἐξαντλεῖται μὲ τὴν ὠργισμένην καταπολέμησιν τῆς δεδηλωμένης συνωμοσίας. Αἱ κάλπαι πρέπει νὰ ἀποδειχθοῦν φραγμὸς πελώριος καὶ ἀποφασιστικὸς εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, ἔστω καὶ ἀθελήτως, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ ἀντιλαμβάνωνται, συντελοῦν εἰς ἐπικουρίαν της. Διότι ἐπικουρία τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ ἀκυβερνησία. Ἐπικουρία εἶναι ἡ ἀνατίναξις τοῦ ἔργου τῆς ἀνορθώσεως. Ἐπικουρία τῆς ἐμυθρᾶς συμφορᾶς εἶναι ἡ ἔλλειψις πολιτικῆς βεβαιότητος, οἰκονομικῆς σταθερότητος, δημιουργικοῦ δυναμισμοῦ. Ἐπικουρία εἶναι ὁ σάλος, ἡ ἀναταραχή, ὁ ἐπικείμενος ἐσωτερικὸς ἀλληλοσπαραγμὸς τῆς «Ἑνώσεως Κέντρου», ποὺ ἀνέκυψεν ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν πρὸ τῆς ψηφοδόχου καὶ ἀπὸ τὸν πανικόν. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μὲ τὸ γυμνασμένον ἔνστικτον καὶ τὴν φωτισμένην πολιτικὴν ὡριμότητά του θὰ ἐξουδετερώσῃ διὰ τῆς ψήφου του τὸν ἔρπητα οἱασδήποτε πολιτικῆς ἀνωμαλίας, τῆς ὁποίας ἀσφαλὲς ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἡ διευκόλυνσις τῶν μηδενιστικῶν σχεδίων. Θὰ συντρίψῃ τοὺς φορεῖς τοῦ χάους καὶ τοὺς καλλιεργητὰς τῶν ἀναστατώσεων. Καὶ θὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ τὸ ἀμείλικτον «ΟΧΙ» τὰς συνηθισμένας ἀλλοφροσύνας καὶ ἐμπαθείας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν τῆς ἀναδημιουργίας, ἐστάθησαν ἀνυπέρβλητοι λιβελλογράφοι τῆς ἐθνικῆς ἀρετῆς, τὴν ὁποίαν ἐνεσάρκωνε καὶ ἐνσαρκώνει εἰς κορυφαίαν ἀπόδοσιν ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς.

Ἰδού, λοιπόν, πῶς κατὰ πολὺ ἐπισημότερον τρόπον, ἐφέτος μυσταγωγεῖται ἡ ἡμέρα τοῦ «ΟΧΙ». Πανηγυρίζεται κατὰ τὴν οὐσιαστικὴν σημασίαν της, κατὰ τὴν βαθυτέραν ἔννοιάν της, μὲ τὸ πελώριον περιεχόμενον, ποὺ ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὅπως τότε, ἀπεδείχθη, ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει, ἡ ἐνδοξοτέρα κατάφασις. Διὰ τὴν Πατρίδα, κατάφασις ψυχικῆς ρώμης καὶ δημιουργικότητος ἰδεωδῶν καὶ αὔριον ἐπίσης θὰ ἀποβῇ θετικὴ πράξις, ἱκανὴ νὰ θεμελιώσῃ νέον σταθμὸν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Ἔθνους. Τὸν σταθμὸν τῆς ἀναγεννήσεως, τὴν ὁποίαν ἐγγυᾶται ὁ θρίαμβος τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ.

ΚΑΙ Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟΝ ΤΟΥ

ΕΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΩ ΟΑΘΗΝΑ Ἰ'ΚΟΣ ΛΑΟΣ ΔΙΑ Ν' ΑΚΟΥΣΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ὁ κ. Κατσώτας παρουσίασεν ἀπὸ ἐξώστου τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος τοὺς ὁμιλητάς.—Ἔπειτα ὅμως ἐτέθη ὑπὸ περιορισμὸν ἐντὸς αἰθούσης, διότι ἠπείλει ὅτι δὲν θὰ ἄφηνε τὸν κ. Μαρκεζίνην νὰ ὁμιλήσῃ

ΣΥΝΕΧΩΣ ΕΡΡΙΠΤΟΝΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ. 26.— Πάνδημος προμηνύεται αὔριον (σήμερον) ἡ συγκέντρωσις τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκφωνήσῃ λόγον ὁ ἀρχηγός της κ. Κων. Καραμανλῆς. Ἡ συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν μαζῶν, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δεδομένων, θὰ εἶναι εἰς εὐρυτάτην κλίμακα, δεδομένου ὅτι πολλαὶ ὀργανώσεις, δημοσιοϋπαλληλικαί, ἐργατικαί, διάφορα ἄλλα σωματεῖα, σύλλογοι κλπ. θὰ μετάσχουν εἰς τὴν συγκέντρωσιν.

Ὁ λόγος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ πρὸς τὸν ἀθηναϊκὸν λαὸν θὰ περιέχῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ τεραστίου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν αἱ κυβερνήσεις τῆς ἑτείας, θὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν τῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λεγομένου Κέντρου.

Εἰς τὸν λόγον του, ὁ κ. Καραμανλῆς θὰ τονίσῃ ἐπίσης ὅτι ἡ ΕΡΕ δὲν εἶναι καθεστώς, ὡς τὴν ἀποκαλοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου καὶ κυρίως ὁ κ. Βενιζέλος, ἀλλὰ δημοκρατικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδίσταση ἐπὶ δύο φοράς, ἂν καὶ εἶχε τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, νὰ ζητήσῃ ἀνανέωσιν ἐμπιστοσύνης.

Κομματικὸν κράτος καὶ καθεστὼς δημιουργοῦν μόνον αἱ Βενιζελογενεῖς κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνίκανοι νὰ διοικήσουν τὴν χώραν, ἀνέκαθεν ἐξυπηρέτουν μόνον καὶ μόνον τὰ κομματικά των συμφέροντα. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν, ὁπότε ἔπαυσαν αἱ Βενιζελογενεῖς κυβερνήσεις νὰ μετέχουν εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, διελύθησαν εἰς πανσπερμίαν κομμάτων.

Ἐν τῷ μεταξύ, σήμερον εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος ὡμίλησαν πρὸ συγκεντρώσεως λαοῦ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου—Προοδευτικῶν κ.κ. Γ. Παπανδρέου καὶ Μαρκεζίνης.

Προηγουμένως εἰς τὸν ἐξώστην ἐνεφανίσθη ὁ κ. Κατσώτας, ὁ ὁποῖος ἐζητωκράυγασεν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου.

Ἐν συνεχείᾳ παρουσίασε τὸν λεγόμενον θίασον ποικιλιῶν καὶ ἀκολούθως, ἐνῷ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Κέντρου ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ κόμματος, μία χεὶρ ἤρπασε τὸν κ. Κατσώταν ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ τὸν ἔσυρεν ἐντὸς τοῦ δωματίου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὡς ἐγνώσθη, διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ ἀπειλούμενα ὑπὸ τοῦ κ. Κατσώτα, ὁ μετέχων τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου ἀρχηγὸς τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κόμματος ἐνεκλείσθη εἰς ἓν δωμάτιον τοῦ μεγάρου καὶ ἐτέθη ὑπὸ περιορισμὸν καὶ φρούρησιν, διότι ἠπείλει ὅτι θὰ ἀφήρπαζεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κ. Μαρκεζίνη τὸ μικρόφωνον, διὰ νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ.

Οὕτως, ἐδόθη προσωρινὴ λύσις εἰς μίαν διαμάχην, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ ἐκδηλωθῇ σήμερον εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ μεγάρου τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐνεφανίσθησαν οἱ δύο ἡγέται, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξεφώνησαν μακροὺς λόγους.

Ἡ συγκέντρωσις ἦτο χαρακτηριστικὰ μαρκεζινική, δεδομένου ὅτι ὅλα τὰ συνθήματα ἐρρίπτοντο ὑπὸ τῶν ἐγκαθέτων τῶν Προοδευτικῶν, οἱ ὁποῖοι συνεχῶς ἐκραύγαζον: «Μαρκεζίνης—Μαρκεζίνης — Μαρκεζίνης».

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι μετὰ τὸ τέρμα τῶν λόγων καὶ τὴν ἀποχώρησιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τοῦ Κέντρου διῆλθον διὰ μέσου τῶν ὀπαδῶν των ἀπαρατήρητοι, ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὸν κ. Μαρκεζίνην, κατεχειροκροτήθη ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς του.

Ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, τοῦτο ἐξένισε τοὺς ὑπολοίπους ἀρχηγοὺς τοῦ Κέντρου, οἱ ὁποῖοι καὶ διετύπωσαν σαφῆ-διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου διὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Τὴν ὥρα αὐτὴ ἡ ταβερνούλα πνιγότανε στὸν ἀχνό. Καὶ τὸ καμπανιστὸ λιανοτράγουδο τῆς κατσαρόλας, ποὺ ἔβραζε, ἔχυνε ὀρεκτικὴ τὴ μυρωδιὰ τῆς φασολάδας. Δυὸ πιστοὶ κρασοπατέρες μὲ τὸ γαλβανισμένο μπροστά τους πορτοκαλὶ κατοσταράκι, ἔσμιγαν τῆς κουβέντες τους μὲ τὴ θερμὴ μακαριότητα, ποὺ τοὺς ἔδινε τὸ κρασί. Ὅπως ἀνεβοκατέβαιναν τὰ χέρια τους, θὰ τάπαιρνες γιὰ γέρικα κλωνάρια, ποὺ τ' ἀναδεύει ὁ ἀέρας. Πάνω τους τὰ μεγάλα βαρέλια ἀραδιαστά, φύλαγαν τὴ βάρδια τους καὶ φαίνονταν σὰν νὰ κοιμοῦνται τὸ ἕνα δίπλα στ' ἄλλο.

Κι' ἄκουγες ἐκεῖ κοντὰ στὴς κάνουλες ἕνα ροχαλητὸ σὰν ἁλαργινὸ τσιτσίρισμα μυίγας. Τὰ γιοματάρια ζήταγαν νὰ ξαλαφρώσουνε καὶ μοιάζανε μὲ στῆθος γυναικεῖο ποὺ εἶναι γεμάτο γάλα καὶ θέλει νὰ ξανασάνῃ. Ὁ ξανθὸς ἀχνὸς ἀνέβαινε ὡς τὸ ταβάνι σὰν χρυσὸ νεφέλωμα, ποὺ σιγοπερπατοῦσε, παρασέρνοντας τὰ μαῦρα καράβια τῶν συλλογισμῶν τῶν δυὸ ἀνθρώπων. Στὰ χείλη τους τὰ μαραμένα, ἔμενε ἡ πίκρα ἀπ' τὰ χαμένα νειάτα τους, ποὺ τοὺς κέρασαν μιὰ φορὰ τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα. Μπρὸς ἀπ' τῶν ματιῶν τους τὴ θολὴ ὀθόνη γλύστραγαν τριανταφυλλένιες εἰκόνες μὲ λάμψη καὶ μ' ἀσημοῦχη φουρτούνα. Ἔτσι μπλεκότανε ἡ κουβέντα τους καὶ σὰν περιπλοκάδα σκαρφάλωνε μ' ἀλάληθη τρυφεράδα στὰ παληά.

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ γλυκὸ ξημέρωμα, ξαναπλάθανε τὴν ἱστορία τους καὶ τῆς ἔδιναν ξανὰ μορφή, ποὺ σπόραζε κάτω ἀπὸ τὸ αἰθαλωμένο ταβάνι τῆς ταβερνούλας. Μίλαγαν μὲ ζωηράδα σὰν νὰ προσπαθοῦσαν νὰ μαζέψουνε τὴ δύναμή τους, γιὰ νὰ κρύψουνε τὸ ἀφώτιστο καὶ τρεμάμενο παρὼν τῆς ἡλικίας τους. Βάνανε κάτω αὐτὸ τὸ μυστηριώδη ἐχθρό τους, ποὺ ἦπιε ὅλη τὴ δροσιά τους καὶ τοὺς ἄφησε τελικὰ σὰν ἀποχρωματισμένες ἐπιγραφές.

Στὴν ὥρα μπῆκε καὶ τὸ μικρὸ κοριτσάκι, κρατώντας στὰ χέρια μιὰ μεγάλη μποτίλια μὲ κοιλιά. Ἔστριψαν καὶ οἱ δυὸ κατὰ τὸ μέρος της. Καὶ τὸ ἄσπρο τῶν ματιῶν τους φάνηκε σταχτερὸ καὶ χωρὶς λάμψη. Μὲ ὄψη ἀνθισμένη τὸ μικρὸ σγουρόμαλλο κοριτσάκι, γυρόφερνε στὸ μπάγκο, ὅσο νὰ γιομίση ἡ μποτίλια. Καὶ τὸ κοντὸ ἀλανταζαδένιο φουστανάκι της, πάσχιζε μὲ χίλια παιχνίδια νὰ σκεπάση τὴς τρυφερὲς κλειδώσεις, ποὺ ἦταν λουλουδένιοι ἐρωτικοὶ ἁρμοί. Μὰ καὶ ἡ γαμποῦλες ἦσαν κι' αὐτὲς καλοσχεδιασμένες καὶ ρόδινες. Ξύπνησε τότε κάποια λαχτάρα στοὺς δυὸ μερακωμένους. Φάνηκε πὼς ἐγλυκάθηκε ἡ ματιά τους ἀπὸ τὴ θωριά τ' ἀγριολούλουδου, γιατὶ καὶ στῶν δυὸ τὸ πρόσωπο ἀντιφέγγισε μιὰ φλόγα, πούλεγες πὼς ἔκαιγε ἄσωτη μέσα τους.

Ἦταν στ' ἀλήθεια σὰν φούχτα ἀφροῦ ἡ μικρὴ πάνω στὸ κῦμα τῶν δεκαπέντε χρόνων της. Χασκομπούριζε τώρα μὲ τὸ παιδί τοῦ μαγαζιοῦ, ποὺ ἦταν κοκκινομάγουλο καὶ χοντροδεμένο σὰν δέστρα καραβιοῦ. Ὅλη ἡ ζωὴ τῶν δυὸ βαλαντωμένων μαζεύτηκε μὲ μιᾶς στὰ μάτια τους. Καὶ τὰ ρουθούνια τους ἀνοιγόκλειναν, λὲς καὶ τοὺς βάρεσε κατὰ πρόσωπο ἀνεμοστρόβιλος. Τὰ στόματά τους ὅπως ἦταν κυρτωμένα καὶ μισανοιχτά, τοὺς ἔδειχναν σὰν βασιλεμένα φεγγάρια. Κι' ἄφηναν κάποιο κλάμα νὰ φανῆ ποὺ σπάραζε στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς τους. Τὸ γέλιο τῆς μικρῆς ἀκούστηκε σὰν νάσπασαν μὲ μιᾶς χίλια κρυστάλλινα κρασοπότηρα. Μποροῦσες καὶ νὰ πιστέψῃς ὅτι τὸ κοκκινομάγουλο παιδὶ μὲ τὴν ποδιὰ τὴ γαργαλοῦσε καὶ κείνη ξεκουρτιζότανε μὲ ἀγαλλίαση. Μὰ ἡ γλώσσα τους δὲν ἔλεγε νὰ σταθῇ καὶ ν' ἀράξῃ πουθενά.

Ὤχ! ἀδερφέ, εἶπε ὁ ἕνας... Σαχλαμάρες, ἀπάντησεν ὁ ἄλλος. Μὰ ταυτόχρονα πίνανε τὴ λάμψη, ποῦχε στὸ πρόσωπό του τὸ σγουρόμαλλο θηλυκὸ καὶ κατέβαζαν καὶ τὴ γουλιὰ ἀπ' τὸ ἄσπρο παυσίλυπο. Καὶ σούρωνε ἡ ἡδονὴ στὰ χείλη καὶ τῶν δύο γλυκειά. Κι' ἄνοιγαν σκιερὰ αὐλάκια στὴ μορφή τους.

Μά, δὲν βάσταξαν ἄλλο! «Νίκοοο...φέρε ἕνα ἀκόμα». Τὸ παιδὶ πετάχτηκε κι' ἔβρεξε μὲ τὴ γλῶσσα του τὰ φρυγανισμένα χείλια του. «Ἀμέεεσως», ἀκούστηκε ἡ φωνή του, κι' ἦταν βραχνὴ σὰν ἀπὸ κρυωμένο κόκκορα. Ἐκείνη, ἄρπαξε τὴ μποτίλια καὶ ἔτρεξε νὰ φύγῃ, ἔχοντας στὸ μικρό της στόμα τ' ἀνθόφυλλα ἀπ' τὴν κουβέντα της. Κι' οὔτε ποὺ κατάλαβε τὴν πλατειὰ πύρινη ἀνατριχίλα ποὺ ἄφησε πίσω της σὲ τρεῖς ἀνθρώπους.

ΕΥΑ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΑΧΑΪΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΠΡΟΚΡΙΝΕΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΒΡΑΔΥΝΗ ΟΓΚΩΔΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΠΕΝ ΟΤΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΟ ΑΠΟ ΧΟΝΔΡΟΕΙΔΕΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΠΑΡΕΣΥΡΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΩΝ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθές, οἱ ὑποψήφιοι τῆς ΕΡΕ Ἀχαΐας παρέμειναν δεχόμενοι εἰς τὰ ἐν Πάτραις γραφεῖα των, εἰς τὰ ὁποῖα διαρκῶς κατὰ μάζας συνέρρεον φίλοι τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως, ὡς καὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, μεταφέροντες ἕνα ἐνθουσιώδη παλμὸν διὰ τὴν ἀποφασιστικὴν ἐκλογικὴν μάχην τῆς μεθαυριανῆς Κυριακῆς.

Αἱ πανταχόθεν διασταυρούμεναι πληροφορίαι ἐπιτρέπουν τὴν διαπίστωσιν πλέον ὅτι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας τὸ ἐπικρατοῦν ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ ρεῦμα ἔχει ἤδη ὁριστικῶς προκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας τῆς 29ης Ὀκτωβρίου, ἥτις θὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐθνικὸν ἡγέτην Κων. Καραμανλῆν τὴν ἐντολὴν νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἑλληνικῆς ἀναδημιουργίας, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑτείας ἤρχισεν.

Ὅ,τι ὅμως ἀπετέλεσε τὴν ἀποφασιστικωτέραν καὶ τὴν ἐντονωτέραν ἐκδήλωσιν τῆς χθεσινῆς ἡμέρας, ὑπῆρξεν ἡ ἐσπερινὴ παλλαϊκὴ συγκέντρωσις εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον τοῦ συνδυασμοῦ Ἀχαΐας, καθ' ἣν ὡμίλησαν ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος καὶ οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι κ. κ. Γεροκωστόπουλος, Διγενόπουλος, Καρασπήλιος καὶ Στεφανόπουλος.

Ἡ συγκέντρωσις ὑπῆρξεν ὀγκωδεστάτη. Χιλιάδες Πατρινῶν ἐπευφήμησαν ζωηρῶς καὶ ἐχειροκρότησαν τοὺς χθεσινοὺς ὁμιλητάς, οἱ ὁποῖοι μὲ κρυσταλλίνην διαύγειαν ἀνέλυσαν τὸ ἐπιλεσθὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ ἔργον καὶ ἐπεσήμαναν τοὺς ἐθνικοὺς κινδύνους, ποὺ τυχὸν θὰ εἶχε μία προτίμησις ἄλλου συνδυασμοῦ.

Τὰ πυκνὰ πλήθη διέκοπτον συνεχῶς μὲ ζητωκραυγὰς καὶ διαφόρους ἐπευφημίας τοὺς ὁμιλητάς.

Αἱ αὐθόρμητοι ζητωκραυγαὶ ἐπήγαζον ἀπὸ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν Πατρινῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἕνωσιν, ὁ ἐκλογικὸς θρίαμβος τῆς ὁποίας θεωρεῖται βέβαιος.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συνδυασμοῦ Ἀχαΐας κ. Π. Κανελλόπουλος, ὁμιλῶν πρὸς τὸ πλῆθος καὶ συνεχῶς διακοπτόμενος ἀπὸ τὰς ἐπευφημίας, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν ἠγγικε. Ἦλθεν ἡ στιγμὴ διὰ νὰ μεταβληθοῦν αἱ σκέψεις παντὸς Ἕλληνος πολίτου εἰς πρᾶξιν. Εἰς πρᾶξιν ἀποφασιστικὴν διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Παρακαλῶ τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ παρέμβω καὶ πάλιν, διὰ νὰ ἐπηρεάσω τὴν συνείδησίν του μὲ δημαγωγικὰ συνθήματα ἢ παραπλανητικὰς ὑποσχέσεις ἀλλὰ διὰ νὰ βοηθήσω τὴν κρίσιν του μὲ συλλογισμούς, τοὺς ὁποίους εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ.

Τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ ἐπεχείρησεν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς κ. Καραμανλῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ συμπληρωματικῶς καθ' ὅλην τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, περιοδείαν πρωτοφανῶν εἰς τὴν πολιτικήν μας ἱστορίαν διαστάσεων. Καὶ ὡμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος, τὸ ὁποῖον προκύπτει ἀπὸ τὸ ἐπιτελούμενον πενταετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Καὶ ὅταν ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ὑμῶν, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, μοῦ παρεχώρησε τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπτύξω καὶ ἐγὼ τὰ θετικὰ στοιχεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ αἰσιοδοξία μας διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ διατηρηθῇ ἡ πολιτικὴ σταθερότης καὶ θὰ ὁλοκληρωθῇ τὸ πραγματοποιηθὲν μέχρι τοῦδε ἔργον.

Τὴν φωνήν, ὅμως, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. διεδέχθη ἡ ἄρνησις. Καὶ ἡ ἄρνησις, ἡ ὁποία τὸν δημιουργικὸν δημοκρατικὸν ἀντίλογον ἔχει παραποιήσει καὶ μετατρέψει εἰς τὴν χώραν αὐτὴν εἰς λόγον κακίας καὶ φθόνου, συνεδυάσθη μὲ χονδροειδεῖς ἀνακριβείας καὶ μὲ χονδροειδεῖς καὶ ἀσυδότους ὑποσχέσεις. Δὲν θὰ παρακολουθήσω τοὺς ἀντιπάλους μας—καὶ πρόκειται δυστυχῶς περὶ τῶν ἀντιπάλων μας τοῦ Κέντρου—εἰς ὅλα ὅσα εἶπον. Ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου δι' ἐντύπου μὲν ἀνακοινώσεώς των εἰς τὸν νομόν μας νὰ ἰσχυρισθοῦν ψευδῶς ὅτι διὰ τὰς ἀγροτικὰς ἀσφαλίσεις θὰ πληρώνουν οἱ ἀγρόται μας φόρον 6 ο/ο, προφορικῶς δὲ νὰ ἀναβιβάσουν τὸ ποσοστὸν τῆς δῆθεν φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως εἰς 10 ο/ο Οὔτε εἰς τὸν ἐξέχοντα ἐπιτελῆ τοῦ Κέντρου θὰ ἀπαντήσω, ὁ ὁποῖος, εἰς λόγον ἐκφωνηθέντα εἰς τὴν πόλιν μας, ἀντὶ νὰ τηρήσῃ τὴν προσεκτικὴν γλῶσσαν τοῦ ἐπίσης διελθόντος ἐντεῦθεν ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, ὡμίλησε περὶ τοῦ μεγάλου ἐγκλήματος τῆς μεταβολῆς τῆς ὁκᾶς εἰς κιλόν, ὑποτιμήσας τὴν ὑποδειγματικὴν νοημοσύνην τῶν συμπολιτῶν μου. Εἶμαι, ὅμως, ὑποχρεωμένος νὰ ἐξετάσω δι' ὀλίγων τὸν ἐκφωνηθέντα ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν λόγον τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως Κέντρου—Προοδευτικῶν κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος παρεσύρθη δυστυχῶς ἐπίσης εἰς τὸν δρόμον τῶν ἀνεξελέγκτων κατηγοριῶν καὶ ὑποσχέσεων.

Ὁ κ. Παπανδρέου, φοβούμενος τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας ἡ ἐλευθέρα ἐκδήλωσις εἶναι πλήρως ἐξησφαλισμένη, ἐπεχείρησε νὰ τὴν διαβάλῃ ἐκ τῶν προτέρων. Παραμερίζων τὴν πεῖραν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν εἰς δυσκόλους ἐθνικὰς ὥρας—καὶ τιμῶ, ὅπως γνωρίζει ἄριστα, τὴν πεῖραν του ἰδιαιτέρως—ἔρριψε συνθήματα, τῶν ὁποίων θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπωφεληθοῦν μόνον οἱ ἐχθροὶ τῆς Δημοκρατίας. Ἐκάλεσε τοὺς πολίτας νὰ ἐπιβάλουν οἱ ἴδιοι τὴν ἐλευθερίαν των. Εἰς βάρος τίνων νὰ τὴν ἐπιβάλουν; Ἀφοῦ ἡ πλειοψηφία εἶναι ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ, πρέπει ἄρα γε νὰ ἐπιβάλῃ ἡ μειοψηφία τὴν θέλησίν της εἰς βάρος τῆς πλειοψηφίας; Τὸ κήρυγμα αὐτὸ εἶναι κήρυγμα ἄλλων καὶ ὄχι τῶν δημοκρατικῶν.

Δεύτερον, ὁ ἐπιφανὴς συμπολίτης μας ἐπανέλαβε καὶ ἐνώπιόν σας—καὶ ἀρέσκεται εἰς τὴν κατὰ κόρον ἐπανάληψιν πάσης ὀρθῆς ἢ ἐσφαλμένης ἐπιγραμματικῆς του φράσεως—ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ παρέλαβε τὴν Κύπρον Ἑλληνικὴν καὶ τὴν κατέστ